

عنوان مقاله:

بررسی تشبیه و استعاره در قصاید محمد ولی دشت بیاضی

محل انتشار:

نهمین همایش ملی پژوهش های زبان و ادبیات فارسی (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسنده:

فاطمه میرنژاد - کارشناسی ارشد زبان و ادبیات فارسی، دبیر آموزش و پرورش قاینات

خلاصه مقاله:

میرزا محمدولی دشت بیاضی از شاعران سده ی دهم هجری است. مدح و ستایش پادشاهان صفوی یکی از زمینه های شعر اوست. در قصیده از شاعران پیشین تقلید می کند. یکی از ویژگی های شعر ولی استفاده از صنایع بدیعی است. از جمله صنایعی که بیشترین کاربرد را در شعر او دارد تشبیه و استعاره و تشخیص است و از انواع مختلف تشبیه استفاده کرده است. اما از میان انواع تشبیه در قصاید ولی تشبیه محسوس به محسوس، معقول به محسوس، بلیغ اضافی، مقید به مفرد، مفرد به مفرد و تشبیه مفروق از بسامد بیشتری نسبت به انواع دیگر برخوردار است. از میان انواع استعاره، استعاره مکینه از نوع تشخیص کاربرد بیشتری دارد. عناصر تشبیه ساز در قصاید ولی بیشتر از طبیعت، دریا، آسمان گرفته شده است و نشان دهنده ی انس و علاقه ی او به این پدیده ها بوده است و این عناصر در ذهن او باعث خلق تشبیهات زیبا و خیال انگیز شده است.

کلمات کلیدی:

میرزا محمد ولی دشت بیاضی، تشبیه، استعاره، تشخیص

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/829200>

